

TELEGRAFUL ROMANU

Nº 105. ANULU XVI.

Sabiu, in 29 Dec. 1868. (10 Ian. 1869.)

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratul se face la Sabiu la expediția foier pe afara la c. r. poste, cu banigă prin scrisori francate, adresate cără expediția. Pretul prenumeratului pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tru provinciale din Monarhia pe anu 8 fl. este pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Ponte princ. și teritoriile străine pe anu 12 fl. 1/2 ann. 6 fl. v. a.

Inseratul se platește pentru
între 1 ora cu 7 cr. și în 1/2 ora, pentru
a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a
treia repetare cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitare de prenumeratiiune la „Telegrafu Românu”.

Apropiandu-se începutul anului 1869, se deschide prin acăstă prenumeratiiune nouă la acăstă foie.

„Telegrafu Românu”, va fi că și pâna acum de două ori pe săptămâna Joi și Duminică — Pretul abonamentului e:

Pentru Sabiu pe anu 7 fl. pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Transilvania și Monarhia austro-ungurească pe anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl., pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru România și străinătate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl. pe 1/4 3 fl. v. a.

DD. abonanți suntu rugați a nu întârziu cu trimiterea prenumeratunilor.

Adresele ne rogămu a se scrie curat, și epistolele de prenumeratiiuni și se tramite frâncate — adresându-le de adreptul la

Editura „Telegrafu Românu”
in Sabiu.

imbi puseliunea nôstra cea dificile, cunoscemii înă-

poarea la care ne vedem impinsă de acei frați de

o sorte cu noi, cari doze decenii au predicat și

lamentat de libertate.

Dară în valurile vieției e erore să considere cineva numai puseliunea prezenta putien favoritoră, din contra sa cauă a dovedi lumei, că în trecutu, că noi scim a ne emancipă din ori co-

stare prin insistarea de a pretinde neincetata dreptură ce ni competu.

Trecutul nostru ne e argumentu stralucit si necontestabile ca indolenta ori din ce istoru aru

est, ni este nepartinitoria. Sa cugelâmu la ceea ce

eramu cu deosebire in cei doi seculi din urma,

unde ni s-au fostu atacatu insosi altariolu, și că noi

numai după ce prin mari greutăti amu inceputu a

ne miscă in interesulu nostru, amu pututo sa

ne stracorâmu paladiulu stramosiescu l i m b ' a și

b i s e r i c ' a, amu pututo sa ne creâmu din nou

inteligintia, amu pututo pre lângă tôle pedecile ce

ni s-au opusu și ni se opuna inca, a ne occupă unu

locu frumosu pre câmpulu comercialu și alu indus-

triciei.

Acăstea dara nu trebuesc uitate. Acestea trebuesc impreunate cu apăriările unui străin și de

sigeru că are sa rezulte noue puteri pentru noue

încordări, cari nu-si voru denegă rezultatele sele.

Va intrebă cine-va, care va sa fie practica celor de mai susu?

Responsul la acăstă intrebare e usior, pen-
tru, stămu înaintea unui câmpu vastu, pre carele
deca amu inceputu a-lu lueră suntemu numai la in-
ceputu și putemu dice că numai amu piscat din
fia-care parte căte putien; va se dica, cei avemu
de facutu e lesne de spusu; la „cum?” se aru
cere o cumpărare mai anevoioasa.

Unu poporu care nu are numai insusiri fru-
mose, dară a căruia trecutu chiaru fiindu durerosu
e și stralucit nu poate sa nu așe și acelu „cum” și
putemu dice că l-a aflatu, pe truca astfelui nu aru
si putulu sa se recreeze spre viația nouă.

Intre tôle asi'a dara si după tôle, calitatea și mis-
sionea poporului român recunoscută și de străini, este
factorulu celu mai puternicu pentru de a-lu impințala
continuarea activitatii sele. Insusi Ministrul Gorove
dice în cunostere către alegatorii sei: „Ungurul și
românu suntu avisati a se înainta și sprin-
gini împrumotato. Nici unul dintre acesti' doi
nu se poate deslipi de civilisația apusena, nici
unul nu se poate redimă decât pre solidaritatea
intereselor, ce există astăzi între popoarele de
cultura și de libertate.”

In fata atâtoru calități și unei astfelui de chia-
mări unu singuru lueru ne trebuesc a face: că sa
d i s p a r a pentru totu deonă: „a invidie reu-
tate și orbă desbinare” in procederea spre a re-
spunde si insusirilor și chiamările noastre.

Precătu e de durerosu, ca trebuie sa amintim
de aceste din urma, pre atâtă e de adeverat, ca de aici atenția viitorulu nostru in partea cea
mai mare și mai esențială. Arborele, căte venturi
si orcane nu-lu suslu, dera deca e intregu interi-
oculu seu resista la tôle; elu devine culcatu la
pamentu numai cându este petrunsa medu'a lui de
putrediano.

Unu străin, care aru si cetitul cele de pâna
aci aru astă iore care contrastu si nelogica intre
partea aceea unde ne provocâmu la calități as-
ia de inalte, ca ele suntu proprietăti ale poporului
nostru si apoi totu noi ne aratămu temerea de
slabiciunea unei neintelegeri, carea din urma nu
incape nici decum cu insusirile unui spiritu nobile.
Asi'a este. Inse noi, cu deosebire vomu astă
lucru forte posibile, cându vomu cugetă ca e de-
osebire intre insusirile nobile si intre desvoltarea

loru. In decursulu desvoltării insusirile potu pati-
mi, deca nu li se da grigia de lipsa prin o culti-
vare completa; o cultivare, carea sa sia asiă de
mare precum e de mare si insusirea. Numai o ast-
felui de impreunare va produce lumină mintie, cu
carea sa predomină omulu cu prevederile mai
departe, și acesta pentru că sa-si poată formula
unu principiu, unu principiu, carele in adeveru sa
sia una istorică a curgatoriu in abundantia de direc-
tivele cele mai bune.

Unde lipsesc luminarea mintiei se poate se-
mană lesne sementia particularismului si inca pre-
nesciute; și in bună credință ca urmează o carare
buna, multi potu retaci si dă ansa la deosebiri de
idei si de procederi.

Cându amu disu: „egală indreptare naționale” credemus ca amu cuprinsu totu si înaintea acestei
ori ce particularismu va trebuu sa se închine. A
cere dela ori ce connationala a săraci pre fatia, cu
tote mijlocele ce le da legea, pentru unu principiu
atât de sacru este a fi la inalt mea demnităție u-
nei națiuni, carea nu ambla nici după tutorate nici
după gratii, ci pre cele dintâi au cauta sa le dela-
ture dela sine, si pre cele din urma sa incungiuro
ocasiunea de a si silita a le primi.

Anul acuva va espiră Celu nou ne va adu-
ce ocazuni nove in cari sa se probeze insusirile
noastre. Principiul omintului imprenatu cu o ne-
obosita activitate sa sia cararea carea sa o urmâmu
si ea ne va duce, vina ori ce impregiuări, către
dorințele noastre.

Altu felu urmându lesne amu poate fi datu di-
tarei si lumea aru puté astă de existința noastră, nu-
mai cându neamicii nostri ne aru denunciat o iniunie
publice europene de cutare si de cutare crima sici-
tiva, spre a ne arată de nefacutativi de libertatile
ce le pretendem.

Asia da a astfelui cugelându si urmându se
trecem praguul calea desparte anul 1868 de 1869,
si astfelui vomu da responsul celu mai eminente
la calitățile innasante in noi si la intrebarea ce e
pusa in fruntea articulului acestuia: „Români, me-
rita ei o sorte mai buna?”

Despre alegeri

Abia s'a incheiatu sesiunea trebă a dietei si
misiile de alegeri noue s'a incepotu. Deputatii fosi, de
nat maghiara, desfasura tîenul' a loru in dieta, arata
pentru ce au staruitu densii acolo si cari suntu a-
cuisitiunile castigate in dieta. Nu avem nicio
in contra acestei procederii din partea deputatilor
fosi, e usu constitutiunale acesta, de-si in tem-
pulu presentu pare a dese, ca darea de séma de-
spre sesiunea trecuta este o nouă recomandare
pentru cea viitoră.

La miscarea acăstă a ore stavomu si noi indi-
ferenti? Nu vedem nici o ratuire pentru indife-
rentia, afara de aceea de a lasa că altii sa voteze
in numele acelor cercuri unde majoritatea e de
români si apoi deputatii neromâni esfi din cercuri
cu majoritate româna sa se gereze la ocazuni bine
venite, ca reprezentă pre români, ca cunoscu vo-
intia românilor si ca români nu au alte dorințe
decât acele ce le exprima densulu. Credemus ca
acestu micu avisu inca va fi de ajunsu pentru a
nu hesita séu a nu se indos cine-va ca ce are sa
urmeze acum cu ocaziunea alegerilor viitorie.

Transilvanii români au indoila detoria de a
privighia asupra alegerilor si indoila activitate,
pentru ca densilor, nu mai scim din cari res-
pecte constituționali si anticonstituționali — anti-
berali, li s'a rezervat una censu mai inalt ca
locuitorilor Ungariei. Ori-care român va recu-
noscă la cea dintâi privire, ca asupra bai e in-
dreptat ascutitul acestei mesuri, carea mai are si
acelu adausu invecitul, ca cei de se dieu nobili, in

contră logicei minticii săneloșe, potu alege fără censu, pentru simplu cuvânt ca se dicu a fi nobili.

Interesulu nostru morală și reale cere imperio, că noi sa ne punem totă puterile spre a reușii cu deputati naționali; celu morală, pentru că sa nu aparem că unu trupu mortu naționale înaintea lumii carea nu cunoscă mai deaproape referințele noastre; cele reale, pentru că în multindu-se reprezentanți nostri sa păță veni în puzești de a paraliza ori ce mesura carea aru fi îndreptata contră noastră.

Aici inse ne simțim datori a atrage atenția unei alegatorilor nostri și asupra candidaților lor. Ei sa nu se ia numai după propunerea unui capu plin de fantasme, ci sa cumpără treacătul aceluia barbatu pre care voru alu candidă și sa caute în treacătul densusui săptănei nu vorbe, prin cari au dovedit in saptă ca scie și pote lucră in interesulu naționalei și amu dice și bisericii sele, carea la noi e naționale.

In fine români sa dovedescă de alta parte ca nu sunto nici servili nici vili (estini) cu darea votului lor, pentru vreunu interesu personală. Nicidinu nici jupânul cutare nu are a fi considerat mai multu decât se cunoscă cîrui cetățenii. Votul care e unu dreptu sacru trebuie datu numai aceluia, despre carele cum amu mai disu și mai susu, după saptale și harnică lăi avemu deplina convingere ca va lueră spre folosulu nostru comun.

Nu credem ca voru mai si români de aceia, carii cunoscendu ca strainii trăgu carbonii mai anteiu la óla lor, sa se indese a tramite deputatu pre unu barbatu, carele déca scie unde și celu dore pre români servește numai spre ai mai amară durerea; și apoi, avemu noi exemple, unde sasi seu magiari sa se imboldiesca a da voturi pentru români?

Sa cautăm dura in totu modulă a ne respectă interesele noastre politice, căci numai respectândunile noi vomu face sa nile respecteze si altii.

Eveneminte politice.

Misările politice in lăințrul monarhiei suntu acum asiă de putine, incătu o făia de aici e sita a dă intre telegrame scirea după, Ung. Ll., ca in Pestă doi din fruntașii de partide unguresci au sa se hata ca valerescă, pentru că pre calea acelăi sa-si restabilește onorele (?). Nu că evenimentu politiciu inregistrămu acelă, ci că o salira a spiritului tempului presentu; căci óre unde amu esti, cându si noi cesti-lăti muritori, răvnindu la „nobletia cavalerescă“, cu inlaturarea legilor, amu cercă sa ne restabil mu onorea unde ne aru veni mai la socotela, cu argumente de cele mai simțitorie? Seracu seculu alu „luminei“ ca multu intunecu mai acoperi!

Despre insuțierea gardelorunguresci dela denumirea comandanțului superioru putieni sa mai putolu audă. In dilele din arma voru sa seie unel soi ca de adlatos lăuga comandanțele superioare Ar-chiducele Iosifu e denumit vice-colonelulu de Ghiczy. Dela denum rea acestui a sa mai facutu si alte denumiri, si asiă cu incetul organizașarea gardelor se va desvoltă totu mai tare.

Intre cancelariul imperial d. de Beust si ministrul presedinte alu cabinetului ungurescu se escasera dferintie, din cauza unor articuli vatematori pentru celu dintâi, cari articuli apară in „P. Ll.“ O conferintă intre ambii imprimanți a complinat lucrul asiă ca in afacerile externe d. de Beust si pastră dreptulu de a avea mâna libera. Numai asia pote deasulu remâne in oficio.

Pres'a strana din afara spune ca aro esistă unu planu de o calatoria a M. M. L. Imperatul si Imperatresa in Galitia, Bucovina si Silezia in luna următoră.

In cauza conflitului greco-turc, pote voru si siedea astăzi representanții păterilor la judecata. Fiva acestu areopagii in stare a obișnuită escala intre numișii doi vecini, seu este conferintă acelăi preludiul altoru eveneminte mai mari? nu putem sci.

Puterile apusene voru stăruș pentru intregitatea imperiului otoman si voru primi o editiune nouă de promisiuni din partea Portiei, despre usiurarea crestinilor.

„Pester Ll.“ scriendu despre orientul insatisfăză situatiunea de asiă incătu eruptiunea unui resbelu aru si decisa din partea Greciei, la spatele

cărel corespondințele neelei foi dice ca sta Russi'a. Si din București scie corespondințele acelei foi sa spună multe sciri alarmătorii. Asiă, ca s'au transmis multime de arme in Transilvania. (Despre ceste din urma nici redactiunea acelei foi nu mai vrea sa eră).

Camerile românei urmează a lueră cu ministeriul presentu. Din cându in cându căte unu incidentu pare a venită cursulu linscitu alu desbarterilor. Acelă insă se intemplă in orice parlamentu in tempurile cele mai normale.

Napoleonu in cunventările sele de anul nou au vorbitu de pace, după cum afirma cele mai multe diuarie, cu toate ea era a disu ea sperăza ca se va întărîpacea si in anul acestă. Victor Emanuel se provoca, la casu de o turburare a liniscei, la garanția ce o da armat'a.

In Spania loptele intre republicani si monarchisti lăsă unu caracteru de totu seriosu. Trupele regimului provisoriu au avută seriose lupte pentrucă sa suprime mai multe rescole.

Educatiunea la femei.

II.

Incepandu acestu articolu nu'l vomu termină fără a ne adresă la famili'a, care a ajunsu a se bucură de consideratiuni insemnate. Vomu intră deci in lăințrul familiei; căci vieti'a de familia la români este unicul centru de seruire. De aici cauta a fi isgonita nesciuntia cu o taria barbatăescă. Aici cându va intra nesciuntia pentru că sa domine spiritul familialu; totul este perdu!

Aici cându femeia nu va sci face pre femeia casnică, pre adeverat'a mame; totul este perdu!

Se mai sustine inca si aceea, că copilele sa primiște ca o educatiune, carea sa corespundă rangului si positiiei, ce ocupa parintii in societate. Unu pre-judiciu acestă, a cărui pronunciare pre de ce merge, pare ca ie totu mai mari dimensiuni!

Ce este rangulu? Ce numim educatiune corespondatoră? Răspunsulu este simplu: o indoita confusiune de idei — nimica mai multu.

Adeverat'a educatione nu face complimente nici rangului nici positiiei. Si ce semnifica rangulu ver positi'a? Rangulu dispără dinaintea scientie i. Este adeverat, ca vanitatea menite omenesci a produsu diferenție intre muritori.

Fii omeniloru impinsi de unu simțiu spionatoriu de orgoliu si de proprietate n'au mai vrutu sa recunoște facia cu semenii loru referinție egalitarie si fratiesci. Miserică si slavagiul, donește in eternu conexe, s'au ivită pre pamentu printr'unu escesu de o corruptia bizara, ce si avé sorghiente in posessiunea omului de către omu, atea in inegalitatea naturală a gintiloru si a individiloru. Sunu doue fortie, doue elemente: sentimentul Eului si sentimentulu raporturilor omului cu si sei — si print'runcu escesu, de care cea mai mare parte din omeni nu sci in totu deon'a a se apără, si sacrifică ori-ce personalitate umana, ori-ce moralitate, ori-ce libertate. Astuzelio sentimentulu Eului violându raporterile egalitarie dintre muritori a datu nascere slavagiului si acestă miserie!

Eaca asiă s'au introdusu diferenție intre omeni! Eac'asiă boieritulu si robot'a! Eac'asiă titlurile de nobletia (baronu, conte, marchizu) — Omulu vitându-si de originea sea a apucat pre calea viitului, si eaca la ce desertacione a ajunsu, sa credea, că elu este mai bunu decât alti omeni, cari pote print'runcu capritiu alu naturei nu se bucura de vero consideratiune in societate.

Dere totu este supozitii disparo că nisice singure ilusioni inaintea scientie i din punctu de videre alu educatiunei generali. Acelă care vrea sa se inchine Minervei, sa scia ca nu nobil'a-i nascere; ca nu marile titluri de nobletia ducu pre omu la mărre; ci putere a spiritului, luminarea mentiei, intarirea in caracteru si conștiința, nobilarea inimii facu pre omulu omu in sensu eminente! Cultur'a, Civilisatiunea si Sciintiele nu produc nici domni nici sclavi; nici nobili nici venobili; ci aceste trei sentinete de bonu anguru ale omenimii primesc pre omu in braticele sele totu in asemenea modu fără a luă in consideratiune nascerea lui ori nobletia, — cu unu cuvântu fără d'apreția avangiosele conditioni, de car elu se bucura in societate. si cari pote sunu menite a face pressiune crudela asupra seimenilor sei! — Totu asiă ne gasim si cu edu-

cationea cu raportu la rangu si positiune. Pedagogia nu face complimente rangului. Ea ne da o educatiune generală, nu specială; ea ne da o cultură universală acomodată pentru toti, a cărei bineleacărie influenția se intinde dela bogatu si pâna la celu, care se gasescă pre ultim'a trăptă a scării sociali. Totu asiă stămu si cu crescerea copiilor. Ele trebuie crescută mai înainte de tōle spre casnicia, că cându voru avea seruirea de a deveni mame sa-si scie cresce pre copiii loru pururea in digitandu-le ca lea virtute i. Casnicia, apoi cele-lalte i. Astă este lucru de capacitate. Aceasta educatione, care nu eschide sciintele positive generale, ce-su si ele menite la ajungerea scopului principalu, trebuie luata in mai de aproape consideratiune. Spre rezolvarea temei, ce ne preocupa, i care este de extensiunea cea mai imensa, i trebuie sa insinuăm institutie scolarie pentru sefe. O cestiune acelă, dela a cărei norocosa rezolvare este conditiunata bună stare a omenimii in genere si a națiunilor in specie. Pentru de a pută insinuă astfelu de institutie ne trebuie fonduri mijloce banesci, ne trebuie fonduri. Ei bine! de unde sa ne procurăm atari fonduri? Căci naționa este seraca de bani.

Vitregitatea tempurilor trecute n'a lasat'o sa se bucură de asiă felu de avantajuri! Standu astfelu trăba ce dura este de facut? Este simplu. Eata ce dice poetulu român:

„Unde-i unulu nu-i putere
„L' nevoi si la durere
„Unde-su doi poterea crește
„Si dusmanul nu sporesce.“

Sa ne asociăm dura. Numai asociandu-na, numai punendu umeru la umeru vomu si capabili de a delatură obstaculii, ce ne impedeaca in insinuarea astorului felu de institutie menite pentru de a crește pre istoriele mame! Exempla trahunt. Sa venimur la exemplu; căci ele atragu. La partea sudostică a Transilvaniei intr'unul din cele mai frumose podeie se gasescă înfloritoria cetate, Brasovul, ai cărei locuitori jumătate — déca nu mai multi — suntu români, cari portă nu intinsu comerciu cu România. Dómnele române din acesta cetate, pre cându patrioticii comercianți se intreacă care de care in sacrificiuri pentru radicarea măretiului gimnasiu românescu, petrușindu de lipsa institutelor de crescere pentru copile indată după inaugurarea absolutismului pusă inceputu: „Reuniunei femeilor române pentru crescerea copiilor“, care se bucură de o mare putere in persoana Majestăței Sfintei imperatrici Elisabetă. La inceputu de-si mica; de-si numeroză putene membre; de-si fără putere: astădi este in stare sa subvîntioneze trei scole de fete la Brasovu, Sabiu si Blasius, unde copilele orfane si capela instrucție gratuita. — Déca dura acesta reunione si are o asiă de măretie programă de a veni in ajutorul copiilor orfani; déca dura acesta reunione se grăbescă a veni in ajutorul națiunii, vrednu a ne oferi bune mame; atunci ea merită totă atențunea din partea națiunii, carea trebuie sa tiana contu de apeloul ce ea i-lu face. Matronelor române din toate pările! grăbitiv cu o ora mai nainte a ve depune denariul pre altariu națiunii; căci in currendu miș de voci ve voru binecuvantă! Grăbitiv cu noua oferte a ajută astă reuniune, că cu o ora mai nainte sa o puneti in stare de a putea dă programei, ce e si a prescripu, extensiunea cea mai posibila! —

Românilora de ori-ce stare, de ori-ce conditiiune! traime intr'unu tempu: cându totu națiunile se silescu a insinuă insociri pentru d'a veni in ajutorul omenimii in genere; si in specie pentru d'a da luminare si crescere si sexului utile, — si inca corespondatoră naturale, individualitate i feminire!

Se gasescă in mediulocul nostru o clasă de ființe umane, care print'runcu capritiu vechiu si bizaru era osandita a trăi in orbă nesciuntia. Acum nu mai potem trăi asiă. Epoca, in care ne gasim, reclama imperiosu a ne aleatu existența noastră si internă si externă conformu spiritului si progresului, celu profetéza omenimaea astădi! — Si déca reuniunea a femeilor române a inceputu o opera precădu de măretie: prestatu de grava; — datori a noastră de buni români este d'a sprijin cu toate poterile astă Societate in tendințele si lucrurile ei! Vreamu să dicu; déca reuniunea are nobilită intenție de a ofe-

ri nationale și în totă puterea cuvenției; venit sa o sprințim cu o ora mai înainte și spiritualitate și materialitate. — Si națiunea va prosperă în totu ce se numește virtute. Si învaiamentul nostru național se va completa acoperindu-se unu mare defectu în educația și instrucția tinerei generații.

Eaca dara cum intielegem noi a deverat'a emancipatiunea dandu semeci a deverat'a cultura, ce reclama natura, individualitatei lemeesci — Fia dara, că spiritul de asciare la români se ie totu mai mari dimensiuni pentru de a se respandă cultur'a și la genul seme-nimur!

Fia dara, că învaiamentul nostru național se numere în curenă numeroșe institute scolare și pentru educarea genului semen'nu! Fia dara, că reuniunea semeilor rom. în curenă sa pôta fi în stare de a-si dă programei, ce ea si-a presipit, extensiunea cea mai possibila; pentru că cultura copilelor noștri sa ne chezasuișca pentru venitioru unu asi felu de progresu, ce cu dreptu cu-ventu lu pîntinde spiritulu tempului, in care ne gâsimu! — Atunci și numai atunci emancipatiunea socială si va castigă o importantia, și va capela adeverat'a valore din punctul de vedere alu im-portantiei cu respectu la vieti'la familiară a românilor. In astfelu de tipu intielegem noi, iubite lectore! emancipatiunea semeilor române. — Avându odata adeverate mame vomu puté contă la o buna stare a nației noștre tienendu astfelu cu o persistență rara conțu de progresu, de care se bucura societatea omenescă! — Dixi *).

Ioannu Petrasie
inventatoriu la Resinariu.

Sabiu, in 19 Decembre. (Tramis). Per-mite-mi, dle Redactoru, că pre calea acăstă a publicătătiei se culezu a chiamă atenționea Ven. au-torităti respective asupr'a unui locru, care, facen-du-se abusu cu densulu, ne pote duce la unu ar-bitragiu daunosu și deplorabile, căruia suntemu da-tori toti suni bisericiei noștre a ne opune de tempuriu.

Intielegu, Dle Redactore, ciat iunile edictali in causele matrimoniali. Terminulu usuatu pentru infatisiarea la Forulu protopopescu a unei părți pribegie a fostu din tem-purile vechi unu anu și o dî, precum la tôte dregatoriele, civili și bisericesci, de regula este și astădi. La noi insa observu de cătu-va tempu, că unele Foruri protopopesci au redusu acestu ter-minu la 6 luni, fără de a fi îndreptatite la acăstă nici prin o pracea vechia, seu o lege positiva. Totmai eugetămu la acestu obiectu și credem, că prin acăstă reducere nejustificata se deschide o usia largă abusului, — râci déca lui A. i este iertatul, a face din 1 anu $\frac{1}{2}$ anu, pentru ce lui B. sa nu-i sia iertat a face din $\frac{1}{2}$ anu $\frac{1}{4}$ anu, și asi mai departe! — cându eata in adeveru, după ce in nr. 101 și 102 ai acestei foi uno P. Protopopu publicase edictu cu termino de 6 luni, in nr. 103 vine unu P. Administratoru protopopescu a deschide edictu cu terminu de 3 luni. Cumca acăstă este o volnicia, carea face ilusoriu scopulu și intentiunea edictelor, ba carea valema seriositatea și sănătien'la ca-satoriei cea și fără de aceea astădi destul de amintitata; și cumca priu urmare trebuie stăvilita, — de siguru va fi parerea tuturor, cari dorescu și se luptă, că in afacerile noștre bisericesci se domnăscă legăa, iera nu arbitriul!

B.

Caransebesiu, in 17 Dec. v. 1868.

(t. i.) La scola regimentului confiniarilor români banalici Nr. 13 s'an introdusu intre studiile obligate limb'a și literatur'a română, carea se propune de presentu de unu profesor de teologie;

*) Déca amu avé ceva de observat la tem'a desbatută in acesti doi articuli, aru si, ca noi credem, ca nu e de lipsa să lindem numai totu departe, spre a puté ajunge la ecua. Noi sa cantăm mijlocele și in apropiarea noastră. Asiă d. e. vedem in comun'a Resinari o scola buna de fetișe, carea se sustine din mijlocele proprie a le comunei. Nu voru fi tôte comunele asi de avute, inse relativu totu se potu și in alte părți infinita scole de cătra comunele re-spective, și la acăstă aru si, după parerea noastră, datorie organele scolastice sa fia cu starostia. Caci precindu Reuniunile suntu avisate la mijlocele din buna voint'a cuiva, comunele suntu datorie a se interesa de crescerea generatiunei tinere ori de ce secesu.

acestă este unu lucru imbucuritoru en atât'a mai vertosu, căci pâna acum era cu totulu eliminata de prin instituțele militare; ba chiaru și prin casele române din confiniu se incubase in locul limbii naționale cea germană. Meritul introducerii limbii române in acestu instituțu de presentu avem sa-lu atribuim Ilustrat'iei Sele dui Episcopu di-cesanu Ioane Popasu, carele cu amore parintesca și zelul său ingrijitul pre bas'a unei ordinații a inaltului c. r. ministeriu de resbelu a se ocupă catedra de limb'a română provisoria înainte de a se fi lipsit vre-unu salariu regulat pre sé-m'a profesorului; numai că se nu sufere scadere tinerimea in propasirea limbii naționale.

Acestu instituțu militaru c. r. constă din III clase cu 63 elevi, din caru de naționalitate română suntu 46, daca limb'a română este studiu obligatul pentru toti elevii institutului fără diferenția de naționalitate și că și manuari de propunere servesc gramatică compusa de d. G. I. Munteanu directore și profesor in Gimnasiu român de religiunea gr. or. din Brasovu; afara de aceea demnul de amintit este ca in clas'a a III se propune și literatur'a incătu este cu putintia.

Mai este demnul de a face cunoscetu on. publicen cetitoru; ca in instituțu acestă se propune și limb'a franceza că și studiu obligatul; și facen-du-se in 23 Decembre n. a. c. esamenulu trilunariu in ființa de satia a dui vice-colonelu c. r. Ornestein s'an aretelu sporu forte imbucuritoru din ambele limbi romanice.

Introducerea limbii române la instituțu men-tionat este cu atâtu mai de mare ponderositate, pentru că românu din confiniu militar in-va-tându-să a nationala, carea au supl'o dela ins'a-si mama să, se va dezvoltă in viitoru și într'o direptione națională, și nu ca să pâna acum fără picu de sciuntia și cunoștinția despre limb'a să materna, pre carea au ignorat'o; din cauza, că nu avé ocasiune nici macaru a audi pre cineva vorbindu corectu romanesce.

Ilustr. Sea dlu Eppu dicesanu inca se străduiesee din resputeri a ne conduce cătra propasire; astăi prin consiliele sole parintesca și prin emisele cer-culande se-au provocat poporul din dicesa spre iniștiarea de reunjuni agronomice, și in Caran-sa-beiu ea ci formata de unu comitetu pentru la-tirea acestei instituții salătorie, și demna de imi-tău mai vertosu pentru poporul nostru, carele cu putința exceptiune mai pretutindene este agricultorul, insa fără cunoștințele necesarie agronomice.

Fragila noastră naia națională cu adeverat, este batuta de valuri grele și amenintata de periculu; daca déca vomu fi cu amore cătra dens'a, și vomu procede cu constantia cătra propasire; apoi prin gratia lui Dumnedien, carele este conducătorul a tôte, vomu și sprinținiti intru ajungerea scopului nostru ulterioru!

Aradu, 24 Decembre 1868.

(Capetu.)

Care comunitate bisericescă a pretinsu în valoare statutului organicu a procede la inlocuirea parochelor vacante și cine și cându a restrinsu aceea cerere? — Eu din parte-mi nu sciu nimică despre atare casu unde se fia cerutu care-va comunitate că atare parochia vacanta sa se indeplinescă pre bas'a statutului organicu prin dreptul de alegere și sa-i sia denegatu ori Ilustrat'ie Sea d. Episcopu ori consistoriu aceea indreptatire, seu sa fia procesu in contra cererii și alu statutului de-nomindu parochi și chirotonindu-i — după calapodiu celu vechiu, — de ore-ce și după usul ce a statu pâna acum in vigore, preoli numai pre bas'a convoirei comunitatei concernente — și nici cându fără de invoieea aceleră să a chirotonit.

Dara fia constatatu ca Ilustr. Sea nu e acelu „nedemnă de chiamarea sea“ precum lu caracteri-séza d. fostu deputatu dela Aradu, că sa se lase a-lo seduce altii căci faptele vorbesu de sine, și bunulu cetitoru are convingere firma despre insu-sitatile și meritele eclatante ale Ilustr. Sele prezantului d. Episcopu pre terenul bisericiei noastre dreptul maritorie, este pră bine cunoscuta activitatea indelungata a Présantiei Sele in care a incarantit secerându prin loptele sele neobosite rezultatul celu frumosu pre partea bisericii noastre de care ne bucurâmu cu totii astădi și la care Ilustr. Sea că unu factoru luptatoru multu a contribuit ne sedusu de nime.

Pun dinaintea onorabilor cetitori unu casu

mai recente, din care se binevoiescă a deduce con-triul aserțiunilor neexacte ca Ilustr. Sea au res-trinsu cui-va dreptul de alegere ce i compete conform statutului organicu.

Acei 4 insi intre preoti chirotoniti au produsu înainte de sănătire documente din partea comunitătilor concernente bisericesci, prin care s'a constă-tat lipsa orgină de preoti și in care documente reprezentantii bisericiei au declarat serbatorescă ca cu invoieea intregei comunități recomenda pre respectivul pentru sănătire; și totusi Ilustr. Sea d. Episcopu nu voiu a chirotoni nici pre unul pâna ce nu-lu navalira poporenii cu gramad'a in curtea episcopescă și i declarara de repetite ori că sa lo-sanătescă pre candidatulu loru intru preola, căci lu voiescă, și avendu lipsa de pastori susținători nu mai potu remanea fără de densulu.

E ta, d. corespondinte, ce au disu atare turma de omeni la indrumarea parintelui Episcopu că sa fia cu rebdare pâna se va orendu alegerea; eata sa ti-o spunu eu, carele amu fostu martore viu de fatia, cum s'an esprimatu acea deputatiune:

„Mari'a Ta! noi nu mai putem acceptă după comissione nici după prota, ca avemu lipsa mare de popa, ne vinu serbatorile și nu-i cine sa slujescă, apoi eata-ne toti aici in nomile comunității; Te rugămu sa ne sănătescă pre acestă — și déca nu, noi vomu astă altu Vladica care ne va dă popa.“

Puna-se dara d. corespondinte fostulu depu-tatul congresualu in pusculine parintelui Episcopu, și a-siu vré sa vedu déca aru si oflatu de consultu a refusă cererea acelora numerosi factori și repre-sentanti comunalii bisericesci — manendu spa pre-mor'a antagonistilor.

Apoi judece și publiculu cetitoru de a peca-tuitu Ilustr. Sea chiaru in contra dispusetiunilor statutului organicu, cându a procedat astfelui cu chirotonirea neincungurabilă alor patru preoti, sa-tisfacendu cererei bisericilor concreti pove-tiurei arhipastorescii.

Nu restringe Ilustr. Sea d. Episcopu dreptul de alegere in tota dices'a, și in privint'a acăstă me provocu la casulu dela Nadlacu, unde devenindu parochia vacanta, — comunitatea bisericescă con-stituindu-se de sine pre bas'a statutului organu (Capu I § 6.) a asternut rugarea la consistoriu că sa i se concéda a-si alege pre preotu, prote-stantu in contra ori-cărei dispusetiuni unilaterale.

Insa ce sa nu vedi, cându totu acea-si comunitate bisericescă, toti acei barbati intelectuali subscrise in fruntea protocolului intaritul cu sigilulu comunalu și bisericescu — in contradicere cu pre-tensionea de a nu se luă in consideratiune atesta-tele proveduite cu subscrieri culese de pro strade și din birturi — a datu și la mai multi insi sub-scrierile de recomandatiune că sa se sănătescă de preoti pre parochia vacanta, asiā incătu acum nu se scie cu positivitate, care este adeveratul candi-tatul de parochu alu Nadlacului, ivindu-se mai multi aspiranti totu cu atestaturi pline de subscreri iden-tice.

A-siu vré sa sciu dara, cum aru aplică aci d. coresp. dispusetiunile statutului organicu, și ce pro-cedura aru si mai practica de a evita consușunile ce de buna séma se voru escă din rivalitatea as-pirantilor la parochia din Nadlacu?

Suntu apoi nenumarate fatalități că aceste, care le intimpina in tota diu'a Ilustr. Sea d. Episcopu, și pre cari eu inacșut'a-i intelepcione și tactica le scie dela-toră, și deca voim se simu drepti cu cunoștinția curată, atunci amu sa dicu demnilor corespondenti: ca sa lase la o parte suspiciunările nefundate, și punendu-si mâna pre anima sa marturisescă cu ad-edenca durere, ca n'avemu destui barbati inventati cu constantia cari se conduce poporul fără inter-esa personalu, din care provinu tôte neplacerile și aeajunsurile stricătoare nației și bisericiei!

Si mie-mi pare fără ren, ca a trebuitu sa ieu eu condeiu a mâna spre a marturisi adeverul mistificat din partea aceloru corespondenti, și nu s'a astutu altul mai competente și interesat u-lu justifică.

Unu sun dreptu credinciosu lumeanu și lostu deputatu congresualu.

Varietăți.

**) Escel. Sea FZM. bar. Ramming, carele după cum e scis, este denumitul de coman-dante alu Moraviei, a parasită Sabiul inca in septam'na trecuta, spre a ocupa postulu celu nou.

* * In loculu guvernului provincial în Transilvania, se va institui un Comissariatu. Membrii acestuia suntu deja după „Hon“ denumiți. Ei sunt: Comisariulu reg. contele Em. Péchy, consiliariul ministeriale: Gustav Groisz — consiliari: Alessiu Nagy, Carol Gebbel, Samuil Porutiu. Secretari: Aleșandru Pall, Lad. Vaid Fried. Schreiber, Ios. Lugosi, Carol Olasz, Petru Nemes. — concepții: Otto Vajda, Ioh. Iungling, Martinu Murrat, Al. Folyoviciu, Ioann Badila Fried. Wendler. — Practicanti: Bela Szabo, Baronu Zoltan Apor, Bela Szász, Fr. Kain, Georg Bodo, Mich. Pall, Geza Ban, Stef. Biro, Al. Székely, Daniel Bedö.

* * Conte de Franciscu Haller, carele au administrat pâna acum'a in calitate de jude supremu comitatulu Albei Superiore, e denumit de Maj. Sec. r. prin preainalt'a decisiune din 20 Decembre de comite supremu alu acestui comitat.

* * O fâta vienesa aduce scirea urmatore: „Drumul de seru, ce sau deschis u curențu in Transilvania, se va opri peste putinu pre căluya timpu pentru folosirea privată, pentru ca va fi prea ocupata cu transportarea de trupe și de munitiune.“ — Se pare a fi o scire de sensație, cari se indesescu de unu tempu in cōcē.

* Cetim in „Monitoriulu“ (rom.) de Vineri, 20 ale curentei:

Poile de presle carpati publica o circulara a comisariului regescu alu Ungariei in Transilvania, prin care se ordona autoritătilor subalterne de a prinde trei emisari ai guvernamentului român, care aru si tramisi in Transilvania spre a recrută pentru armăt'a româna soldati de naționalitate româna cari au servit in armăt'a austriaca. Guvernamentul român n'a insarcinat pre nimenea, nici directu nici indirectu, cu asemenea missiune; si astfelii din ins'a-si acesta declaracione, resulta ca alegationea cuprinsa in circular'a dui comisarii regescu este desbracata de ori-ce temeinicia.

* Jurnalulu de Brasovu „Kronst. Ztg.“ in fâta nr. 198 din 14/2 Decembre, publica int'nu modu cu totulu eronat, initiativ'a luata de administratiunea postei române pentru oprirea circulației diligentei dui Koerner.

In România, si acela nu este o esecție, post'a este unu monopolu alu statului, consacratu prin anume lege. Ori-ce intreprindere de transportu particulariu, de scisori, pachete, etc. si persone cu schimb de releur neautorizate de guvern, este supusa conformu art. 26 din legea postole la o amenda de 100—500 lei si la confuscarea trasurilor si căloru.

Pâna la 1 Novembre spirat, d. Alessandro Koell si compania Koerner s'a bucurat de o concessione acordata de guvern pentru transportu de persone cu deligintie intre Bucuresci-Brasovu. In acea dì concessionea spirandu, statul a infinitatul deligintiele sele, si pentru transportul preste frontiera s'a grabit a obtine autorisatiunea guvernului austro-ungaru.

D. Koerner insa, in dispreziu legilor tierei pre care le cunoște forte bine, de ore-ce pre basa loru a avutu concessionea, a urmat a tiené in circulație diligintiele sele intre Bucuresci-Brasovu, fără nici o autorisatione.

In fâta acestei stâri de lucruri, prefectura de Prahova, conformu ordinului ce avea si in virtutea legei, a opriu diligintia dui Koerner prin sișeful politiei.

Faptul s'a petrecut chiaru in presentia directorului prefecturei si dupa cum se constata din procesulu verbale incheiatu si subsemnatu si de agendele starostiei K. K. din Ploiesci, nici o perquisitiune nu a urmat la pachete seu la grupurile postei austriace, ci administratiunea s'a marginuit a constata fraud'a transportului de persone.

Prin urmare assertiunile jurnalului de Brasovu ca s'a comis violentie, suntu cu totulu neexacte. „Tromp. Carp.“ (Comunicat)

* * (Retragerea militaria de sera la anul nou, in Tulerie din Paris) Pe la 9 ore in preser'a de anul nou se adunara in Tulerie toti tamborii si tōte bandele musicale militaresci, asiedindu-se dupa despartimentele loru in patru siori. Diece minute inainte de 9 ore se ivi imperatul (imbracat in civil), imperat'sa si prin-

tiul imperatescu pre balconulu palatului. Când se ivira acestia, tamborii sunara vre o 5 minute tobol'. Dupa aceea intona band'a gardei nationali unu marsiu de pace, căruia i urmara mai multe mărsiuri resbelice din partea militieci. Tōte bandele musicale intonara la olalta „Reine Hortense“. Mai urmara diferite mărsiuri, intre carele si unul arabicu. Imperatul se arala seriosu si prin o observare, ce o face imperat'sa si printiului, cari se pareau ca nu observa aceeași seriositate, luara si acestia unu aeru seriosu. Publiculo, ce se adunase intr'unu numera forte mare remase la tōte acestea in tacere si in liniște, chiaru si atunci cându se repetă manevra din anul trecutu si cându i se deschise pōrta dela curtea de Tuilerielor deodata cu intonarea imnului national imperatescu „Reine Hortense.“ La 12 ore se fini retragerea, usitata la anul nou, si dupa ce disparurara imperatul, imperat'sa si printiul de pre balconu, se risipira si multimea adunata.

* * Lupta unui tauru. In dilele treceute fiindu dusu in Pest'a unu taurul la macelariu, scapa din mān'a celor ce lu duceau legatu cu funi, si alearga intr'o curte inchisa bine. Ací se incepe scena unei lupte, care chiaru si in amfiteatrele Romanilor aru fi aflatu aplause.. Macelarii respectivi adeca dău drumul la doi cāni mari, sumutindu asupra taurului, care i asteptă in liniște. Taurul la inceputu privea lucrul de usioru; in fine insa vediendu ca nu e gluma, face intrebuintare de cōrnele sele si aronca cu acestea pre cāni in aeru in inaltime de sfântini, cā pre nisce sioreci. Cāni in se nu se lasă, pâna cāndu cade unul sub picioarele taurului, carele atât'a flu borséca cu picioarele pâna reまne cā mortu, cu limb'a scosă. Atunciua pasiesce in contra taurului unu sejur de macelarii forte corpulentu. Taurul se repede asupra lui si lu isbesce la pamentu, incepandu infuriat alu calcă cu picioarele, asiā in cātu privitorii nu sciau ce sa faca si cum sa-i ajute. Atunciua insa atacurile cele infocate ale cānelui alu doilea atragu furi'a taurului asupra-si, si luptându-se acesta animale amendoau, se destepă din ameliala cānele celu dintaiu, sare cā turbatul asupra taurului si se acalja astfelii de urechi'a acestui'a iucătu bulu potu descată nici macelarii. Taurul incepe a tremură, sta pre locu, si asia ilu prindu macelarii si lu ducu cu cānele acaliatu de urechi'a lui pâna la loculu de macelariu.

* — Invitare la prenumeratione pre diurnalulu politiciu septemanarju „Der Osten“. Dela 1 Ianuaru 1869 incepe „Der Osten“ alu doilea anu. Prin curagiós'a lui pasire pentru interesele in adevetu austriace si pentru egal'a iudicalitate a tuturor poporelor si a cāstigalu pâna acumu cercu latitu de cetitori. Aduce afara de acesta cele mai interesante sciri politice si diplomatice, care circula pântotu diurnalele imprumutate din colonele lui. Si anumitu are cele mai bune si mai secure impartasiri din Orient, se lupta pentru invoirea si pentru contielegerea cu boemii si polonii si pentru drepturi naționale ale poporelor nemaghiare din Ungaria. Articuli politici si se foileton, corespondinte originali din tōte capitalele interne si externe; tōte scirile, impartasirile economice poporale, raporte, de bursa, notari de cursu, literatura, arte, teatru, scl., in cātu abonatulu pre „Osten“ e atât de bine informatu cā cum ar' fi abonatul pre multe diurnale.

Mai incolo incepe in anul nou publicarea de novele forte incordatore si biografii de cele mai alese personalitati ale patriei nostra. Costa 1 fl. 50 cr. pre $\frac{1}{4}$ 3 fl. pe $\frac{1}{2}$ si 6 fl. pe unu anu in-tregu; la 6 abonati se da unul gratis. — Vien'a in Decemb. 1868. Administratiunea lui „Osten“ (Wien, Parkring, im Gebäude der k. k. Garlenbau-Gesellschaft).

* Instalatione. Urmatorile ni se trimitu camu tardiu, destre o instalatione a unui preotu.

Verdu in 1 Decembre. In 30 Nov. su adusu preotulu nostru Ioachim Parau cu o solenitate deosebita din Agnita in comun'a nostra, si instalatu in parochia sea. Solenitatea fu marita prin participarea cea amicabila a conlocutorilor nostri sasi, eara celebrare servitiului Domineșteu cu ocazia instalației lui marira cuventările bine nimerite si partrundietore ale comisariului protopopescu din Nocriku Crigoriu Maier, a preotului nou Ioachim Parau si a parochului din Covaci Alessandru Comisia. Sera insa fiindu onomastica Eusebiu Salea a Parintelui Mitropolit Andrei se ilumină scola si cu o festevi-

tate deosebita se incheia diu'a acela pentru noi de mare insemnatate. Deo Dñeș cā la tōte ocasiunile de specialitatea acela sa se edifice poroșu prin astfelii de solenitati, cari vor contribui pre viitoru multu atât' asupra desvoltării simțiului moralu in popor cātă si a nesuntielor nobile si respectatore de progresarea comunei.

una Verdianu.

16—2 Concursu.

Pentru ocuparea definitiva a posturilor invitatoresci se eschide concursu, la urmatorele comune:

1. To cu cu salariu de 126. fl. 9. sinici de grāu, 9. de cucuruzu, 2. mesuri de mazarie, 30. centenarii de fenu, 12 orgii lemne de focu, din care se incaldiesce si scola.
2. Capruti a. cu salariu de 120. fl. 6. sinici de grau 6. de cucuruzu, 1. sinicu de mazare, 120 portiōne de fenu, 12. orgii lemne de focu.
3. Cu iasiu cu salariu de 100. fl. 5. sinici de grāu, 5. de cucuruzo, 2. mesuri de mazare, 70. portiōne de fenu, 8. orgii lemne de focu.
4. Temesti. cu salariu de 100. fl. 5. sinici de grāu, 5. de cucuruzo, 75. portiōne de fenu, 6. orgii lemne de focu.

Doritori voru tramite recursele trebuințiose instruite si adresate cātre Venerabilul consistoriu greco-oriental Aradu, la subscrișu, in restimpu de patru septamâni dela anteia publicare a concursului acestuia in fâta de facia.

Datu in Tolvaradia, 14. Decembre 1868.

Iosif Belesiu
protopopu si Inspect.
distr. de Scole.

42—1 AVISARE.

C. r. ministeriu de resbelu alu imperiului voiesce dupa rescriptul sen din 26 Decembre 1868 depart. 13 nr. 5152 requisitele inca pentru anul administrativu 1869 la imbracarea si inarmarea trebuințiose, a si le castigă pre calea industriei private prin oferte. La asigurare de trebuințele aceste ramane in activitate in generalu conditiunile de oferte asemenea, care s'a publicat la castigarea unci părți a requisitelor pentru anule 1869 in fâta oficioasa dela „Wiener Zeitung“ din 1 Novembre 1868, si in tiéra in „Hrm. Ztg.“ din 11, 14 si 18 Novembre 1868 nr. 269, 272 si 275.

Publicarea pentru ofertele prezente va fi in „Hrm. Ztg.“ din 5, 8 si 11 Ianuaru 1869 si s'a comunicat si cu magistrateli din Sabiu, Clusiu, Brasovu, Alb'e-Julia, Sighisoara, Mediasu, Ores-thia, Sebesiu, Bistritia, M. Osorhei, Reginulu sasescu, K. Osorhei, cu oficiolatele comitatense din Elisabetopole, Aiudu, Turda si Dees, cu oficiolatele districtuale din Fagaras si Nasaudu, cu oficiulatul scuialu din Odorhei, si in urma cu oficiul comunale din Cisnadia, unde se poate vedé.

Articuli de furnisare cuprind urmatore propuse:

- I. Gruppa: cioreci de postavu, lananiele articoli fabricati din postavu si straile.
 - II. Gruppa: materialele de inu si pinda grăsa, articoli facuti din pinda si pinda grasa.
 - III. Gruppa: pelele difereite, si armatura.
 - IV. Gruppa: investimentare de victori.
 - V. Gruppa: acopereminturi de capu.
 - VII. Gruppa: hamuri.
 - VIII. Gruppa: trebuințele eventuale.
- Sabiu in 2 Ianuaru 1869.

Cu nrul acesta va inceata abonamentulu de pâna acum, adeca pâna la ultim'a Decembre 1868; si nrul din anul 1869 se voru tramite numai diorul noi abonati.

Din cause neatentatorie de redactiune nrul acesta a intardiatu!

Burs'a de Vienn'a.

Din 27 Decembre 1868. (8 Ian. 1869)

Metalicele 5%	61 40	Act. de creditu 255 80
Imprumut. nat. 5%	65 90	Argintul 117 65
Actile de banca	684	Galbiniu 5 68%

Upariul tipografiei archidiecesane.